

Πώς αφηγούμαστε μια ιστορία

Τι είναι αφήγηση;

Αφήγηση είναι η προφορική ή γραπτή παρουσίαση ενός γεγονότος (μιας ιστορίας) φανταστικού ή πραγματικού.

Είδη αφηγηματικών κειμένων:

- Απομνημονεύματα
- Διηγήματα
- Μυθιστορήματα
- Παραμύθια
- Μύθοι
- Θρύλοι

Αφηγητής ονομάζεται αυτός που αφηγείται μια ιστορία:

- Αν ο αφηγητής παίρνει μέρος στα γεγονότα, συμμετέχει δηλ. σε αυτά η αφήγηση γίνεται σε **α' πρόσωπο** (ενικού ή πληθυντικού).

π.χ. Έτρεξα να προλάβω το λεωφορείο.

- Αν ο αφηγητής δε συμμετέχει στην ιστορία που αφηγείται, η αφήγηση γίνεται σε **γ' πρόσωπο** (ενικού ή πληθυντικού).

π.χ. Το παιδί έτρεξε να προλάβει το λεωφορείο.

Για να διηγηθούμε σύντομα μια ιστορία πρέπει να αναφέρουμε:

1. Το χώρο και το χρόνο όπου συμβαίνουν τα γεγονότα (πού – πότε).
2. Τους ήρωες της ιστορίας (πρωταγωνιστές, δευτερεύοντα πρόσωπα).
3. Την εξέλιξη της ιστορίας:
 - Πώς ξεκινάει η ιστορία.
 - Πώς προχωράει (τι γίνεται μετά).
 - Πώς τελειώνει (ποιο είναι το αποτέλεσμα).
4. Τις σκέψεις και τα συναισθήματα των ηρώων ή του αφηγητή της ιστορίας.

Παρατηρήσεις:

- Στην αρχή, στο ξεκίνημα μιας ιστορίας μπορεί να αναφερθεί ένα γεγονός που αποτέλεσε την αιτία για όσα έγιναν.
- Όταν αφηγούμαστε μια ιστορία προσέχουμε να μην αναφέρουμε λεπτομέρειες που δεν έχουν σημασία. **Αναφέρουμε μόνο τα σημαντικά και ενδιαφέροντα σημεία της ιστορίας.**
- Στο τέλος αναφέρουμε τις συνέπειες των γεγονότων που περιγράφονται στην ιστορία.
- Όταν αφηγούμαστε φανταστικά γεγονότα μπορούμε να μην αναφέρουμε συγκεκριμένο χώρο και χρόνο π.χ. Μια φορά κι έναν καιρό, Σε μια μακρινή χώρα κ.ά.
- Οι ήρωες μιας φανταστικής ιστορίας μπορούν να είναι όχι μόνο άνθρωποι αλλά και φυτά, ζώα ή αντικείμενα.

Για να δείξουμε το χρόνο σε μια ιστορία χρησιμοποιούμε:

α) Τους χρόνους των ρημάτων.

- β) Χρονικά επιρρήματα: νωρίτερα, πέρυσι, ύστερα κ.λπ.
- γ) Ουσιαστικά με σημασία επιρρήματος: το μεσημέρι, το φθινόπωρο, τη Δευτέρα κ.λπ.
- δ) Χρονικές προτάσεις: Όταν ξεκινήσαμε..., Μόλις φύγαμε...
- ε) Φράσεις με προθέσεις: κατά το μεσημέρι, από νωρίς